

ved kompetanse og vurderingsevne stab når en ser hvor innsparingene er
FOTO: ROLF BERNTSEN

Rapport. Barnevernssaker vil i årene framover utgjøre betydelige innhugg i budsjettet. Løten sies å være dårlige på saksbehandling av barnevernssaker. Det er noe som heter «å spare seg til fant». ■ De sparetakene/kuttene som her er listet, er usmakelig lesing, og rammer etter min vurdering barn, ungdom, og eldre under beltestedet. Det forbauser meg ikke om det røde flertallet i Løten vedtar å følge rådmannens forslag til innsparinger. Det er penger å spare: Hva med de 300.000 kroner som nylig ble bevilget til Løten fotballs kunstgressbane (betingning av fotballklubbens gjeld). Hva er måloppnåelse for klubben? Hva er bevilget til det kommende Munch jubileet 2013? Det synes lett å fjerne veletablerte gode tiltak.

■ Flere av de foreslalte kuttene vil ramme de svake og eldre i kommunen. Hva er status for den lovpålagede «Samhandlingsreformen» og Sykehjemsplasser på Løten Helsetun? Undertegnede konklusjon, dårlig stabsarbeid.

på mange måter mangler vi en skole som utjenvner sosiale forskjeller. Selv om frafallet skolen de siste årene har gått ned, er det fortsatt langt under halvparten som fullfører utdanningen på enkelte yrkesfaglinjer. ■ Vi kan ikke fortsette å svikte yrkesfagelevene. Vi må lovfeste retten til læreplass! Det er uholdbart at så mange ikke får plass. Vi lurer elever. Vi lovfester retten til videregående utdanning, men vi gir dem ikke det vi lover. Mange sår tvil om

offentlige å bli bedre. Samtidig må vi også finne nye måter å stimulere til flere læreplasser i det private. Og dette er vi best skikket til å gjøre. For i motsetningen til høyresida er vi verken redd for å opprette nye arbeidsplasser i det offentlige eller uvillige til aktivt å stimulere og stille krav overfor det private næringslivet. Vi kan, vi vil og vi bør!

Kjersti Dreyer Sidselrud
Skolepolitiske ansvarlig, AUF i Hedmark

NYNORSK OG BOKMÅL

Språkdebatten

■ Først til Jens Haugen: Er selvfolgelig glad og takknemlig for at målaget erstattet bøkene som nynorskfanatikeren ødela for meg. Når jeg skriver «rikstignok i pocketformat» var det for å illustrere avstanden mellom bruken av riksmål kontra nynorsk.

Skal nå sitere noe som Einar Lang-Ree skrev under Debatt forleden: Ivar Aasen har vært og er landets dyreste person. Hvor mange oljefond har han ikke kostet samfunnet når alt legges sammen?

Nå som Norge har fått nye landsmenn fra over hundre stater, blir nynorsk gammeldags og avleggs. Man vil også være nødt til å se på pengeforsbruket.

Viktigere enn å lære «hvite» nordmenn to norske språk, vil det være å få de nye borgere opplært i ett språk fortest mulig.

Sitat slutt.

■ En ting som er viktig, er å bevare våre utallige dialekter. Bare i Hedmark fylke har vi flere slike. Nåen tala solong, nåen trysling og etter andre romdoling og «gørrvællset».

Ivar Aasens «hemlaga» nynorsk er også ei dialekt i likhet med alle andre, og bør da også selvfolgelig bevares som sådan, men ikke til de grader overdrives i massemedia slik det blir praktisert i dag, der Nils Gunnar Lie, A. Riise, Ingvild Bryn med flere, helt i utakt med flertallet i folket får framføre de aller fleste program.

Barna i folkeskolen føler det også som en unødig tvang å måtte lære to norske språk.

Per Johansen